

γραφα, ἐξ ὃν μόνος δ' Αριανὸς σύγχειται ἐκ 30 τό-
μων ἀλλά, μέχρις οὐ δειχθῶσιν αὐτά, ίδοù ποῖον
μάνον κόπων δικαιούμενα νὰ πιστεύσωμεν δὲ έλαβεν
δικαιογραφήτας αὐτά.

αὐτ. Ν' ἀντιγράψῃ τὸν Πατέληνον συνθεὶς καὶ
προσθεὶς τὸ περὶ Ἡλιοτυπίας χεράλαιον. Ἐργασία
ἐνδέ, ἔστω καὶ δύω μηνῶν.

βον. Ν' ἀντιγράψῃ τὸν Ἡσίδον (δὲν ἡξεύρω ἀν τὸν
δεικνύη δλον ή μίαν μεμβράναν), προσθεὶς καὶ τὰ Σε-
γαλέητα! Ἐργασία δεκτήτε ήμερῶν. Ἐστω ἕνδε
μηνός.

γον. Ν' ἀντιγράψῃ τὰς 3 πρώτας ραφφοδίας τῆς Ι-
λιάδος. Ἐργασία τριῶν ἑβδομάδων.

δον. Ν' ἀντιγράψῃ τὸν Ἀναχρέοντα. Ἐργασία μιᾶς
ἑβδομάδος.

εον. Ν' ἀντιγράψῃ τοῦ Πυθαγόρου τὰ γρυπὰ ἔπη.
Ἐργασία μιᾶς ἡμέρας.

ζ. Νὰ συνθέσῃ τέσσαρες σελίδες Εὐλόρου. Ἐρ-
γασία τεσσάρων ἡμέρων. Ἐστω τεσσάρων ἑβδομάδων.

ζ'. Νὰ συνθέσῃ τὴν Συμπλήξ, ἡς, εἰκάσια, κατ' ἄρ-
χας συνεγράψαν αἱ σελίδεις 1—16 μετά ταῦτα,
καὶ μεθ' ὀρισμωτέραν σκέψην, προστεθησαν η ἀναπλή-
ρωσις ή λεξικόν, τὸ προλεγόμενον μὲ τὸν Ναὸν τοῦ
Ομῆρου, ή ἐπιστολὴ, ή διαθήκη, τὰ γρυπόσσουλα, καὶ
τὰ λοιπὰ παραρτήματα. Δι' ὅλα διορθῶν ἐν ἔτος δὲν εἴ-
ναι δλίγον. "Ωστε δὲν, δλόκληρον τὸ πλαστουργεῖον
τοῦτο οἰκοδόμημα ἡδύνατο μὲ μεγίστην ἀνεστιν ἢ ἀν-
εγερθῆ εἰς ἐν καὶ ἥμισυ ἔτος" ἀρ' ὅτου δὲ πρῶτον
ἔξεπληξε τὸ δημόσιον ή ἀγγελία τοῦ Παντελήνου μὲ
τὴν φωτοτυπίαν του, παρῆλθον τούλαχιστον πέντε ή
εξ ἔτη.

Ἀποπερατῶν τὰς παρατηρήσεις ταῦτας, χρεωστῶ
νὰ δρολογήσω Κ. Διευθυντὰ, ὅτι ποτὲ δὲν ἥτθάνθην
μεγαλητέραν ἀηδίαν παρ' ὅταν τὰς ἔγραφρον. Οὐδένεν
θέλω ὑβρίσει, ὑποθέτων ὅτι δὲν ἔννόησεν δλα ταῦτα
πολὺ πρὸ ἐμοῦ. Ἀλλ' εἰς τὸν δῆστις ἡθελεν ἐκλαβεῖ
τὴν κοινὴν σιωπὴν ὡς προερχομένην δχι ἐκ περιφρο-
νήσεως ἀλλ' εξ ἐλλείψεως ἀποδείξεων, ἃς χρητιμέ-
σωσι ταῦτα ὡς ωρτυρία τοῦ ἐναντίου.

(Ἐξακολουθεῖ τὸ περὶ Ὀδελλισκοῦ.)

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΕΝ ΝΕΑΠΟΛΕΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΞ ΑΥΤΗΣ.

"Ἔτο μεγάλη πέμπτη δὲ ἐφθάσαμεν εἰς Νεάπολεν.
Ἐπειδὴ τοῦ ἀτμοπλοίου ἡ μηχανὴ εἶχε βλαρθῆ καὶ
ἔχρησεν ἐπισκευῆς, ἐδέητε νὰ μεινωμεν, δχι πλέον
ῶρας τινάς, ἀλλ' δλακλήρους ἡμέρας εἰς τὴν ὀραίαν
Παρθενόπην. Ἡ διακοπὴ αὕτη τοῦ ταξιδίου μα; δὲν
μὲ δυστρέστησε, διότι ἐμελλον νὰ θαυμάσω καὶ αὖθις
τὸ περικαλλίς ἀν καὶ ασθενές ἀπεικόνισμα τῆς ἀπα-
ραμίλλου πατρίδος μου, τῆς πόλεως τοῦ Κωνσταντί-
νου. Μετὰ πολύωρον καὶ κοπωδὴ ἐκδρομὴν εἰσῆλθον
εἰς ξενοδοχεῖον λιμώττων, καὶ ἐζήτησα δέρημα ἐκ
πού νὰ ἐνθυμηθῶ ἐγὼ δὲ αἰρετικός καὶ ἀ-

μαθής φιλότορος, δὲ εἰς τὴν κλασικὴν γῆν τοῦ πα-
τισμοῦ δὲν παραβιάζονται ἀτιμωρητὶ οἱ κανόνες τῆς
ἐκκλησίας! «No signore, έφωναξεν δργίλως δ ξενο-
δόχος» δὲν είμεθα διαμαρτυρόμενοι. Καὶ συγχρόνως
ήκουσα ἄλλην φωνὴν τρέμουσαν, φωνὴν γραιδίου.
«Τοῦρκος είναι αὗτός; Πῶ;» κρέκε τὴν μεγάλην ἑ-
δημάδα;

— Συμπάθειον, εἶπον, κύριε ξενοδόχε, ἐλημόνητα
ὅτι εἶναι μεγάλη ἑδημάδα. » Καὶ τωράντι, εἶπον ὅλην
τὴν ἀλήθειαν. «Ἐσπευστα δὲ νὰ προσθέτω ὅτι, ἐπειδὴ δὲν
ἡμην καθολικός, δὲν ἔτο χρέος μου ν' ἀκολουθῶ τοὺς
κανόνας ξένης θρησκείας. Ἀλλὰ, χάρις εἰς Γάλλου Ιερέα
ἀπερχόμενον εἰς Σμύρνην, τὸν δποῖον εἰχον γνωρίσει
ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, μ' ἐπετράπη νὰ προγευθῶ δὲ δ-
δοιπόρος νόμον οὐκ ἔχων, η itineris causā, ὡς ἔλε-
γεν ὁ θεολόγος συμπλωτήρ μου.

Μόλις περιγράψα δλίγον τὸν δδυνώμενον στόμα-
χόν μου διὰ χωρομηρίου, καὶ τυροῦ, καὶ ὡῶν, καὶ
ἰκανέλαδον τὴν ἐκστρατείαν μου. Σωπή βαθεῖα ἐπε-
κράτει πάντοι πλῆθος ἀνθρώπων, μελανειμόνων τῶν
πλείστων, περιερέροντα κατηφεῖς, οἱ σκοποὶ ἐκράτουν
τὰ δπλα ἀνεστραμμένα, τὰ ἐργαστήρια ἦσαν κλειστά,
πλὴν ἐκείνων δπου ἐπωλοῦντο συγχωρογάστια, αἱ
πλατεῖαι παντέρημοι, καὶ ἀλαζοὶ δὲν ἐφίνοντο διόλου
οὐδὲ εἰς αὐτὴν τὴν θορυβώδη. — chiassosa — δδὸν
τοῦ Γωλήτου. Ἡ Νεάπολις δλη ἐπενθηφόρει! Ἀπεφά-
σιτα ἀρα νὰ πενθηφορήσω καὶ ἐγὼ, σκεπτόμενος,
πολλὰ δρόμως βεβαίως, ὅτι ἐπειδὴ δὲν συνηρμό-
ζην εἰς τὸ ξενοδοχεῖον πρὸς τοὺς κατανάκτης τῆς καθο-
λικῆς ἐκκλησίας, δὲν ἐπρεπε νὰ φωνῶ τόσῳ ἀνειλαβής,
ἀποποιούμενος καὶ πάνταν μετοχήν εἰς τὰς ιεράς τε-
λετὰς τῆς μεγάλης ἑδημάδος. Ἀνεμίγθην λοιπὸν μὲ
τὸ πλῆθος, καὶ παρακολουθῶν αὕτη εἰς τῆλον εἰς το-
λλίς ἐκκλησίας, ἐωτοῦ ἐφθασα εἰς τὴν τοῦ Νέου Ιησοῦ
— Jesu Nuovo. — Διὰ τὸν δημοτάνους νέον Ιησούν;
Ω; πρὸς τοῦτο ἀδυνατῶ νὰ εὐχαριστήσω τὴν περιέρ-
γειαν τοῦ ἀντηγνώστου. Καὶ ἐγὼ κατὰ πρῶτον ὑπέ-
θεσα ὅτι θὰ ἔτο χαράζει τὸν Ιησοῦν. "Ο: αγ ομως
ειδον πρὸς τὸ βάθος τῆς ἐκκλησίας τάφον δπου ἀνι-
πάνετο δ Σωτήρ, ἐπεισθη ὅτι ἔτον αὐτὸς ἐκείνος δ
πτησιαρεῖς, καὶ ταρεῖς πρὸ χιλίου δ τεκοτίων πεντή-
κοντα καὶ ἔνας ἵταν. Οἱ τοιχοὶ ἡταν δλοι κατέκτησα-
σοι, τὸ δὲ φῶς μάλις εἰσέθισε διὰ τῶν παρκεταμά-
των τῶν παραθύρων. Μυριάδες λαμπτήδων ἐκ τοῦ, καὶ
αἱ φλόγες αὐτῶν ἐλαυνοῦσσαι αὐτοῦ; ἐν μέρει νεφῶν
πυκνοτάτων λιβανωτοῦ. Ἀλλ' ὅταν ἤγγιζεν εἰς τὰς ἀ-
κοάς μου ἡ οὐράνιος καὶ ἀρρητος μελαθρία τοῦ Συμ-
πότερος δὰ τοῦ λάρυγγος τῶν περιφημοτέρων, prime
donne τὴν Νεαπόλεως, συνοδευομένη καὶ ἀπὸ ἐπι-
τηδειστάτους μουσικούς, ἡ καρδία μου, ἀν καὶ αἵρε-
τική, κατενύχθη βαθέως! Αἰσθημα εὔσεβες καὶ θρη-
σκείας κατεκυρίευσεν αὐτὴν!

Τὸ πέμπτο τοῦτο, ἡ κατήφεια αὐτῇ, ἐξηκολούθησε
καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν, καὶ τὸ σάββατον μέχρι με-
σημερίας, ὅτε οἱ κώδωνες ἤγησαν εἰσηνης μεγαλοψύρως
καὶ ἀρμονικῶς. Παρειθύνεις ἀμαξες: ἥρχισαν νὰ κυλίων-
ται εἰς τὰς δδούς, τὰ ἐργαστήρια τὸν ιροίγθηταν, αἱ ἀ-
γοραὶ κατεκλύσθησαν ἀπὸ πωλητας καὶ ἀγοραστας,

αὐγίδια ἐζολισμένα μὲ ταινίας καὶ μὲ ἀνθη περιεφέροντο ἀγεληδὸν, καὶ τὰ πλήθη ἐσωρεύθησαν περὶ τοὺς πωλῶντας κόκκινα φά, τυρόν καὶ πλακούντια.

"Ἐφθασε καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα, ἡμέρα θορύβου καὶ σάλου, καὶ ταραχῆς. "Ολοι οἱ κάτοικοι τῶν περιέχων, δινδρες, γυναικες, παιδία συνέρρευσαν εἰς τὴν μητρόπολιν, καὶ καταλύσαντες εἰς καπηλεῖα συσσωχοῦντο καὶ συνευφραίνοντο. Καθ' ὅλην τὴν διαχρινήσιμον τὰ περίχωρα ἦσαν σχεδόν ἔρημα. Θελήσας νὰ ἐπισκεφθῶ μετὰ τίνων συνοδοιπόρων μου τὴν Πομπηΐαν, μόλις εὔρηκα δόηγόν. 'Αφοῦ θαυμάσαμεν τὰ μνημεῖα τῆς νεχροπόλεως ἐκείνης, διευθύνθημεν πρὸς Σάλερνον δι' ὁδοῦ ὁρεινῆς, καθ' ἥν ἀπηντήσαμεν πολλούς χωρικοὺς τραγῳδοῦντας καὶ φέροντας στεφάνους ἢ κατίνου. *Buona Pasqua . . . Buona Pasqua, Signori!* οὗτα πως μᾶς ἔχαιρετισαν ἀμαὶ ίδιντες ἡμᾶς, περιορισθέντες εὐτυχῶς εἰς τοῦτον μάνον τὸν ἀσπασμόν. "Ετρεμον ἀπὸ τὸν φόβον μου μὴ πάθω ὅτι μὲ συνέβη τὸ 1828 κατὰ τὴν Περιβόλιαν τῆς Αίγινης, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ὅτε, περιπετών εἰς ἐκατοντάδα ναυτῶν ἐπαναλαμβανόντων θορυβωτῶς τὸ Χριστὸς βοσκρές, ἔβιάσθην, ἐπὶ ποινῇ γρονθοκοπήματος, νὰ ὑποβάλω τὰς παρειάς μου εἰς ἄλλην φρικτοτέραν, εἰς τὸνά δεχθῶσιν ἀνὰ τρία φιλήματα ἀφ' ἐκάστου τῶν οίνοφλύγων ἐκείνων ἑορταστῶν τῆς Ἀναστάσεως. Μετ' ὀλίγον εἶδομεν τὸ Σάλερνον, ἐξ ἕνος μὲν στολιζόμενον ἀπὸ λειμῶνας καὶ λιβάδεια, καὶ τέξ ἀλλου βρεγχόμενον ἀπὸ τὴν θάλασσαν.

"Όταν ἐφθάσαμεν ἐκεῖ, δλαδες, συμπιεζόμενος εἰσέρηψαν ως χείμαρρος εἰς τὰς ἐκκλησίας. Μετὸ μικρὰν δὲ διεμονὴν, ἐπεύσαντες ἐκ νέου, καὶ ἀμφιβάντες τὸν Σίλαριν, κατελύσαμεν εἰς χωρίον ζητοῦντες ξενοδοχεῖον. 'Άλλαξ ξενοδοχεῖον δὲν ὑπῆρχε, καὶ καλός τις ἤερες, συνευθυμῶν μετὰ τῶν ἐνοριτῶν του, μᾶς ἐπροσκάλεσε νὰ συμμεθέξωμεν τοῦ γενέματος του. «Ἐὰν ἔχῃ, μᾶς εἴπεν, ὅρεξιν ἡ εὐγενεία σας δὲν θὰ ρωνεῖ. Εἰς τὸν ἔχειν τὸν τράπεζαν. » "Η εὐγενεία μας δὲν εἶχεν ὅρεξιν, ἀλλὰ βουλεύμαν. "Εκαθήσαμεν ἐκατέρωθεν τοῦ ἑστιάτορός μας, καὶ τούριον τὸ ἐρίφειον κάρας εἴναι τὸ κλασικὸν φρυγητὸν Νεαπολίτων κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ως διατηρούμενον τὸ ἀρνίον. Διατυχέστατος δυτὶς δὲν ἔχει ἔν τοιλάχιστον τεταρτημόριον ἐπὶ τῆς τραπέζης του! Κατ' ἀρχὰς οἱ συμπόται, συσταλέντες ἀπὸ τὴν παρουσίαν μας ἐσιώπων μετ' ὀλίγον δικασίαν ἀνέλαβον τὴν πρώτην φαιδρότητα, καὶ ἀνθαμιλλώμενοι ἐγχωμίαζον ἐκαστον φρυγητὸν, καὶ μάλιστα τὸ sprezzato, ήτοι τὸ ἐψητὸν ἐρίφειον διότι, καθὼς ἐλεγον, δὲν εἴχον φάγει κάρας ἐρίφειον ἀπό τῶν Χριστουγένων. 'Απερίγραπτος ἦτον ἡ εὐθυμία των ἔγέλων ως παιδία ἀθῶα, καὶ δσάκις δ Σαλέρνειος ἀνθοσμίας κατέψυχε τὸν λάρυγγά των, ἀλλούτο δλα τῆς γλώσσης τῶν τὰ δευτέρα, καὶ ἡ εὐγλωττία τῶν καθίστατο ἀτελεύτητος. "Όλα τὰ ἀνέκ δοτα τοῦ χωρίου, ἀρχαῖα καὶ νεώτερα, καλὰ καὶ κακὰ, ἐκυκλοφόρουν ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, μετὰ τινες ἀλλα, δλαι φιλοτεχνηθεῖσαι διακρίνει εύκόλως ἀπὸ τῶν Γαλλικῶν.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ γεύματος μυρίσι φωναὶ ἀντήγησαν, καὶ τὴν σύγχρουσιν τῶν ποτηρίων διεδέχθησαν ὀπιστα, καὶ μουσική, καὶ χορὸς ζωηρότατος, διομαζόμενος tarantella. Τὸ ἑτέρας, δικάλεσεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοὺς πιστούς, ὅπου ὁ Ἱερεὺς ἐπεδαψίλευσε τὴν εὐλογίαν του. 'Ενθυμοῦμαι μὲ ἀληθῆ πόθον τὴν νύκτα ἐκείνην ἡ ἐπωχρος λάμψις τῆς σελήνης, ὁ γλυκύτατος ζέφυρος, οἱ γραφικοὶ καὶ χλογοθεῖς λοφίσκοι, ἡ σύμμικτος βιή τῶν ἀνδρικῶν καὶ γυναικείων φωνῶν καὶ φυσάτων, τὰ ἀπλὰ καὶ ἀδραματικά ἐκεῖνα ἥθη, ἐμάγευσαν τὴν φαντασίαν καὶ κατέθελξαν τὴν καρδίαν μου.

Τὴν ἐπιστρέψαν ἐπεστρέψαμεν εἰς Νεάπολιν.

N. Δ.

ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΑ.

"Οτι ἡ εἰκονογραφία, εἰσχομένη εἰς τὰ συγράμματα, καὶ μάλιστα τὰ περισσικά, δὲν εἴγαι ἀπλοῦν μόνον τῶν δρθαλμῶν ἐντρύφημα, περὶ τούτου οὐδεὶς ἀμφιβάλλει σήμερον" διότι, καθὼς τὰ δράματα γίνονται καταληπτότερα παριστάμενα ἐπὶ τῆς σκηνῆς, οὗτα καὶ ἡ ζωγραφική, περιγράφουσα λεπτομερέστερον, φηλαρητότερον τὰ ἀντικείμενα, διοδοῦθει τὴν διάνοιαν εἰς τὸ νὰ ἀντιληφθῇ εὐκοπώτερον, καὶ μετὰ πλειστέρας ἀκριβείας αὐτῷ. Η ωρίεια δὲ αὗτη, τοσοῦτῷ ἀπεδείγθη ἡ ἀναμρισθήτητος καθ' ὅλην τὴν Εύρωπην, ὡς, παρὰ τὸ πλήθος τῶν μετ' εἰκονογραφιῶν δημοτευομένων περισσεύοντα φύλλων, δλίγοι συγγραφεῖς δραματικοὶ καὶ μυθιστοριογράφοι δὲν ἔξεδόθησαν εἰπέτει περίλαμπροι, — *illustres* —, ὡς λέγουσιν οἱ Γάλλοι.

'Άλλα καὶ ἡ Πανδώρα, φιλοτιμηθεῖσα μεταξὺ τῶν πρώτων νὰ παλιτογραφήσῃ καὶ νὰ κατασήγη κοινοτέρων ἐν Ελλάδι τὴν ἐκ τῶν εἰκονογραφιῶν ωρίειαν καὶ τέρψιν, ἐφρόντισε μὲν νὰ φέρῃ ἐκ Γαλλίας πολλὰς εἰκόνας ὅπως κοτυήσῃ τὰ φύλλα αὗτῆς ὅτι μάλιστα, ἀλλὰ συγγρόνως ἡθέλησε νὰ ἐμψυχώσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὸ έσωτῆ τὴν τέχνην ταύτην καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλαδος. Γνωστὸν είναι δτι ἐν τῇ ἐνταῦθα Πολυτεχνικῇ σχολῇ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀξίου ἡμῶν συμπλοκῆτος Κ. Κρυταγγόλου, μεταξὺ ἀλλων τεχνῶν ἀσκεῖται καὶ ἡ Ευλογραφία. Διὰ τοῦτο, μὴ φειτεῖται τῆς ἀδροτέρας Ζαπάνης, ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν γλυφίδα ἐνδεικνυόμενην τῶν Ικανωτέρων Ελλήνων Ευλογράφων, γυμνασθέντος ἐν ἐκείνω τῷ καταστήματι, πολλὰς τῶν εἰκόνων ἀς ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ πρώτη ἑτησίᾳ αὗτῆς περιόδῳ, καὶ ἐλπίζει δτι δὲν θέλει καταγνωσθῆ ἀντῆ καύχησις ἀνεπηρη, δτι πολλὰς, οὐδὲ δ γεγυμνασμένος δρθαλμὸς δὲν διακρίνει εύκόλως ἀπὸ τῶν Γαλλικῶν.

Τοιαῦται είναι ἡ τοῦ ἀεροστάτου τοῦ Πετίνου, τῶν δελφίνων, τοῦ Ἀντρου τῶν προφητῶν, τοῦ Χαρκίλεοντος, τοῦ Οὐραγκούταγκου, τοῦ Ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου, τοῦ 'Ροβερσώνος, τοῦ Βιλαρδουΐνου καὶ τοῦ ιπποτικοῦ ἀγῶνος, τῶν Μαχροκέρων ἐντόμων, καὶ κακά, ἐκυκλοφόρουν ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, μετὰ τινες ἀλλα, δλαι φιλοτεχνηθεῖσαι διακρίνει εύκόλως ἀπὸ τῶν Π. Σκιαδοπούλου, περὶ οὓς ὑμίλησεν ἡ Πανδώρα ἐν τῷ ΙΑ'.

3.